

Temps Ordinari - Segon diumenge

[Is 62,1-5](#)

[1 Co 12,4-11](#)

[Jn 2,1-12](#)

"**Més que un casament...**". Una dada que no lliga Recordo el comentari d' una persona que deia que la millor manera que tenia Jesús de començar la seva tasca feixuga i esgotadora era anar de casament. Respectem el comentari, però, si el 4rt. evangelista ens diu que a Canà de Galilea Jesús "va començar així els seus miracles", ens podem preguntar: si va ser la gran "estrena" i aparició en públic de Jesús, **com és possible que els altres evangelistes no en diguin res?** Els sinòptics ens diuen que els primers miracles de Jesús, després dels grans moments d'ensenyar a les sinagogues, van ser guaricions de leprosos o endimoniats. Grans alliberaments. Paraules acompanyades de signes de salvació. En canvi Joan ens convida a anar de casament a Canà, *amb la mare de Jesús, amb els seus deixebles*. Segur que va haver-hi "overbooking". I potser, per això, va faltar el vi...**Acostem-nos a la taula de casament!** trobarem més d'una interpretació, sobretot si ens ho inspiren les ganes de endinsar-nos en el pensament i el cor de Jesús. Podríem veure-hi com **tres interpretacions**.**La primera: la més intuïtiva, senzilla i familiar. Maria** n'és la gran protagonista. Per la seva intuïció femenina, pel seu detallisme, per solucionar una situació poc galdosa per als nuvis... Personalment m'agrada la frase de Maria, que serveix per a totes les circumstàncies que se'ns puguin presentar en el camí de la fe, del dubte, de la prova: "*Feu tot el que ell us digui*". Ens recorda allò de "*que es faci en mi la teva paraula*." Era **una actitud que Maria tenia ben assumida**. I ara ens la confia...**La segona** ve com una conseqüència del breu diàleg entre Jesús i la seva mare: "*Per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meva hora*." Un diàleg dens, intens, que suposa moltes coses, sobretot en el pensament de Jesús. **L'hora** de Jesús és un tema cabdal al llarg de l'evangeli de Joan: *la seva hora és la que el Pare l'hi va suggerint. Aquesta hora surt especialment en moments de crisi. Fins i tot en el mateix moment de la seva agonia: "Tot s'ha acomplert", ha arribat ja l'hora definitiva*. Aquest és el moment de la manifestació definitiva de qui és Jesús, l'hora de revelar-nos a què ha vingut al món. Morir i ressuscitar per nosaltres. **No és que Jesús es negui** a fer un favor a la gent (això no lliga amb la seva missió, amb la seva actuació al llarg de tota la seva vida). Però Jesús actuarà a Canà **mogut ara per unes altres raons**. I hem arribat a la tercera interpretació.**La tercera** manera d'acostar-nos a la taula del casament ens fa ensopegar amb unes piques, sis en total, de gran cabuda, que són **el veritable centre** del gest de Jesús. *Eren piques usuals en les purificacions i rituals del jueus*. I Jesús les farà servir per un signe que res no té a veure amb una religió antiga, basada en gestos que, per a Jesús, ja no diuen res. Aquells rituals eren d'una aliança caducada, sense força, purament externa, cerimoniosa i que havia esdevingut buida de sentit, rutinària, gairebé falsa...I ell ve a portar **la nova aliança**, el nou amor entre Déu i el seu poble, entre Jesús i els seus seguidors. **Ell ve a estrenar-ho**. *Com el vi supera l'aigua, així l' Evangelí supera la Llei, el Nou Testament supera l' Antic Testament, l'amor supera el temor, el seu missatge és la culminació de tots els missatges anteriors*. Comença la Bona Notícia que es resumirà en **l' AMOR**. Per això s'hi escau la figura simbòlica d'un enllaç i d'un **casament** que ens parla d'un **amor fidel i fecund**. Per això s'hi escau tan bé la festa, la benaurança, la felicitat. I mentrestant, "que visquin els nubis!" Que tots visquem el nou estil de les nostres relacions amb el Senyor, fonamentades en l'amor.

ETIQUETES

[AMOR](#) [MIRACLES](#) [CASAMENT](#) [MARIA](#) [HORA](#)